

Quidam rogauit senē
quendam ut accipe-
ret pecunias: in suis ne-
cessitatibus profuturas. Il-
le autem uolebat: ut pote
qui opere manuum sua-
rum esset sibi sufficiens.
Sed dum ille persisteret ob-
secrando ut saltem promi-
dgentium necessitate su-
sciperet: respondit senex et
dixit. Duplex michi obp-
robrium est: quia et cum
non indigentem accipio et
aliena tribuens uanam
gloriam colligo.

Venerunt aliquando
quidam grecorum
ut darent elemosinam
in ciuitate ostracini et as-
sumpserunt sibi ycono-
mos ecclesie ut ostendēt
eis qui necessitatem ma-
iorem haberent. Illi autē
dixerunt eos ad quendam
leprosum et dederunt ei.
Ille autem uolebat acci-
pere dicens. Ecce modica
palmas habeo quas ope-
ror et facio plectas: et ex-

eis manduco panem. Iter-
dixerunt eos ad cellam u-
nius uidue: que erat cum
filio suo. Et cum pulsas-
sent ostium: cucurrit filia
eius ad hostium nuda. Ma-
ter autem eius abiit ad
quoddam opud. Erat enim
candidatrix. Et dabant fi-
lie eius: uestimentum et
minimos. Illa autem no-
lebat accipere dicens ueni-
se matrem suam et dixisse
sibi. Confide quia uoluit
deus et inueni opus quod
faciam hodie: unde habea-
mus uictum nostrum. Et
cum uenisset mater eius
regabant eam ut acciperet:
et uoluit dicens. Ego habeo
curatorem meum deum et
uos uultis eum a me tol-
lere hodie? Illi autem ag-
noscentes fidem eius: glo-
rificauerunt deum.

Venit quidam uir ma-
gnus ignotus por-
tans secum aurum iscari:
et rogabat presbiterum he-
renu ut erogaretur ad fra-

tues. Dixit autem ei pres-
 biter. Non opus habent
 fratres. Et cum nimis ue-
 lemens esset et non acq-
 uiesceret: posuit sportam
 cum solidis in ingressu
 ecclesie. Et dixit presbiter.
 Qui opus habet tollat.
 Et nemo tetigit. Quidam
 autem nec aspererunt. Et
 dicit ei senior. Suscepit de-
 oblationem tuam: ua-
 de et da illud pauperibus.
 Et ualde edificatus di-
 scellit.

Obtulit alius quidam
 seni pecuniam dicens.
 habe ad expensas tuas: quia
 senilis et infirmus es.
 Erat enim leprosus. hic
 autem respondens dicit.
 Tu post sexaginta annos
 uenis auferre nutritio-
 nem meam? Ecce tantum
 temporis habens in infir-
 mitate mea. nichil indigni:
 deo tribuente et pascen-
 te me. Et non acquieuit

suscipere.

Rarrauerunt senes de

quodam ortolano quia
 laboraret et omnem la-
 bore suum expenderet
 in elemosinam et tantum
 sibi retinebat. quantum
 ad uictum ipsius suffice-
 ret. Postea uero sathana
 immisit in corde eius dicens.
 Collige tibi aliquantam
 pecuniam: ne cum seni-
 eris aut egrotaueris opus
 habeas ad expensas. Et col-
 legit: et impleuit lagenam
 denarium. Contigit autem
 eum infirmari: et putre-
 fieri pedem eius. Et expen-
 dit quod collectum fue-
 rat in medicos: et nichil
 ei prodesse potuit. Post-
 ea uero uenit quidam de
 expertis medicis: et dicit
 ei. Nisi incidaris pedem tuum
 putrefiet. Et constituit
 ut incidere ei pedem. Illa
 autem nocte rediens in se-
 metipsum et penitentiam
 agens de his que gessit:
 ingemuit et fleuit dicens.
 Memor esto domine ope-
 rum meorum priorum:

que faciebam cum labora-
rem in orto meo: ex quo
pauperibus ministrabam.
Et hoc cum dixisset: stetit
angelus domini et dixit
ei. Vbi sunt nummi quos
collegisti: et ubi est spes
de qua tractasti. Tunc in-
telligens dixit. Peccaui
domine ignosce michi: et
a modo ulterius hoc non
faciam. Tunc angelus te-
tigit pedem eius: et statim
sanatus est. Et erigens
mane abiit in agro opa-
ri. Venit ergo medicus se-
cundum constitutum cum
ferramentis: ut secaret
pedem eius. Et dicit ei.
Exit a mane operari in
agro. Tunc admiratus
medicus: perrexit in agro
ubi operabatur ille. Et vi-
dens eum fodientem ter-
ram: glorificavit deum qui
reddiderat ei sanitatem.

Frater interrogavit
senem quendam di-
cens. Vis teneo in duos
solidos propter infirmi-

tatem corporis. Videns
autem senex cogitatio-
nem eius quia vellet te-
nere: dixit ei etiam. Et va-
dens frater in cellam sua:
conterebatur cogitatio-
nibus dicens. Putas uere
michi dixit senex at non est.
Et surgens iterum uenit
ad senem: agens peniten-
tiam et rogans et dicens.
Propter dominum dic mi-
hi ueritatem: quia affligor
cogitationibus meis propter
duos solidos. Dixit ei se-
nex. Quia uidi te uolum-
tatem habere retinendi eos:
dixi tibi ut teneres. Verum
tamen non est bonum te-
nere: plusquam opus est
corpori. Si ergo duos soli-
dos retinueris: in ipsis in-
uenietur spes tua. Et si co-
tigerit ut pereant: deus iam
non cogitat de nobis. Co-
gitationem ergo nostram
iacemus in domino: quia
ipsi cura est de nobis. *In-*
cipiunt narrationes di-
uerse ad patientiam et

fortitudinem nos coaptatet.

Sanctus antonius cum sederet aliquando in deserto:

animus eius tedium et confusionem cogitationum incurrit: et dicebat ad deum. Domine uolo saluus fieri: et non me permittant cogitationes mee. Quid facio in hac tribulatione? Quo modo saluus ero? Et modice assurgens: cepit foris erigere. Et uidit quendam tanquam serpente sedentem atque operantem: deinde surgente ab operibus et orantem. et iterum sedentem et plectens de palmis facientem et inde rursus ad orationem surgentem. Erat autem angelus domini: missus ad correptionem et cautelam dandum antonio. Et audiuit uocem angeli dicentis. Sic fac et saluus eris. Ille autem licet audito: magnum gau-

gaudium sumpsit atque fiducia. Et ita faciens salutem quam querebat. inuenit.

Frater quidam interrogauit abbatem agathonem dicens. Mandatum michi uenit: et est in pugna grauis in loco quo est ipsum mandatum. Volo ergo propter mandatum pergere illuc: et puelco bellum. Dicit ei senior. Sic erat agatho impleuit mandatum et uicabat bellum.

Dixit abbas ammonas: quia quatuordecim annos fecerat in seculo deprecari deum nocte et die. ut donaret ei uirtutem superandi iram.

Dixit abbas basilion: quia .xl. noctes manserit inter spinas stans et non dormierit.

Frater quidam sedens singularis turbabat: et pergens ad abbatem theodorum de fumo: dixit ei quia conturbaretur. Senior autem

Dixit ei. Vade humilia men-
tem tuam: et subde te et ha-
bita cum alijs. Abiit autē
in montem et habitavit cū
alijs. Et reuersus est postea
ad senem: et dixit ei. Accū
alijs hominib; habitans cie-
tem inuenio. Et dixit ei senex.
Si solitarius non requiescis
neq; cum alijs: cur uolui-
sti monachum facere? Non-
ne ut sustineas tribulatio-
nes? Dic autem michi quot
annos habes in habitu isto?
Et dicit ei. Octo. Et dicit ei
senex. Crede michi habeo ī
isto habitu septuaginta an-
nos et nec una die potuit
requiem inuenire: et cum
octo annis requiem uis in-
uenire. Interrogauit eum
iterum frater quidam di-
cens. Si fiat subito somni-
tume alicuius: fit tibi timor
abla? Et dicit ei senex. Si
celum terre ad hercat: theo-
dorus non formidat. Pro-
scerat enim precib; ad deū:
ut auferretur ab eo formido
et propterea interrogauerat

cum frater.

Dicebant de abbate theodo-
ro et abbate lucio de no-
no alexandrie: quia fecerūt
quingenta annos sedu-
centes animos suos et di-
centes. Transacta hieme ista
migramus hinc. Et iterum
quando fuerit estas dicebant:
quia transacto estiuo disce-
dimus hinc. Et sic fecerunt
toto tempore conuersationis
sue: semper reminiscendi
patres.

Dixit alius pastor de ab-
bate iohanne breui sta-
tura: quia rogauerit deum
et abstulerit ab eo omnes
passiones et effectus est se-
curus: et ueniens dixerit se-
ni cuidam. Vide hominem
quietum et nullam haben-
tem pugnam. Et dixit ei se-
nex. Vade roga deum ut au-
beat in te noueri pugnam:
quam pugnando proficit
anima. Et cum resedisset in
eo pugna: ulterius nō qua-
uit ut auferretur ab eo pug-
na sed dicebat. Domine: m-

michi tolerantiam sustine
di his pugnas.

Venit abbas macharius
maior ad abbatem an
tonium in montem. Et cum
pulsasset ostium exiit ad
eum: et dixit ei. Tu quis es?
Et ille ait. Ego sum macha
rius. Et claudens ostium i
trauit et dimisit eum foris.
Et cum uidisset postea paci
entiam eius aperuit ei. et ad
gaudens ei dicebat. Multu
tempus est ex quo te uidere
desiderabam: audiens de te.
Et exhibens ei hospitalitate
refecit eum. Erat enim de
multo labore. Vespere autem
facto infudit sibi abbas a
tonius modicas palmas.
Et dicit ei abbas macharius
Da michi ut et ego infun
dam quod operer. Ille autem
dixit. Non habeo plus. Et
faciens fasciculum maio
rem: infudit eum. Et sede
tes ad sera et colloquentes
de utilitate animarum fa
ciunt plectam et ipse ple
ctas per fenestram descende

debat in speluncam. Et egredi
ens mane sanctus antoni
uidit collectionem plecta
rum abbas machari et a
miratus est: et osculatus.
manus eius dicebat. Mul
ta uirtus de istis egreditur.

Descendit aliquando
ipse macharius de sciti
ad locum qui dicitur tereu
thim: et intrauit dormire i
monumento. ubi erant an
tiquitus sepulta corpora pa
ganorum. Et traxit unum
corpus sub capud suum:
tanquam pulmatium de
scorpo. Demones autem ui
dentes fiduciam eius: in
uisi sunt. Et uolentes ter
rere eum: uocabant quasi
quandam mulierem dicen
tes. Nona illa: ueni nobiscum
ad balneum. Et alter demon
de sub ipso tanquam ex mor
tuis illis respondit dicens.
Peregrinum quendam habeo
super me: non possum ueni
re. Senex autem non expan:
sed confidens tunc debat corp
illud dicens. Surge uade si

potes. Quod cum audisset
demonos: clamauerunt uo-
ce magna dicentes. **V**isti
nos. Et fugerunt confusi.

Dicet atbas mathios.
Volo aliquod leue
opus et continuum: qua
graue et qd cito finitur.

Narrauerunt de abate
milito: quia cum ha-
bitaret aliquando cu duo-
bz discipulis suis infimibz
perfarum: exierunt duo filii
imperatoris secundum con-
suetudinem inuentione:
et miserunt recia in longu
per milia. xl: ut quod cuqz
intra recia inueniretur. In-
uentus est autem senex cu
duobz discipulis suis in
recia. Et cum uidissent eu
pilosum et terribilem aspe-
ctu: admirati sunt et dice-
runt ei. Homo es an spiritus
aliquis: dic nobis. Et dixit
eis. Homo sum peccator. et
exiui flere peccata mea: et ad-
oro filium dei uiu. Illi aut
dixerunt ei. Non est alius
deus nisi sol et ignis et aq:

iplos ad ora: et sacrificia-
cis. Et ille respondit. **I**ste
creature sunt et erratis. Sed
obsecro uos conuertimini
et agnoscite deum uerum:
qui et ista creauit et cetera
omnia. Illi autem deridetes
dixerunt. Condemnatum
et crucifixum dicas esse uerum
deum. Etiam inquit ipsi
qui crucifixi peccatum et qui
occidit mortem: hunc dico
esse uerum deum. Illi autem
tam ipi quam fratribz qui
cum eo erant inferentes tor-
menta: cogebant eos sacri-
ficare. Et duos quidem fra-
tres post plurima tormeta
de capitauerunt: et senem
autem diebz multis torq-
bant. Postea uero statuerunt
eum in quodam loco: et sa-
gittabant in eo quasi ad sig-
num unus adorso et alter
a pectore. Dixit autem senex.
Quia facti estis in consensu
unum ut effundatis sangui-
nem innocentem: crastino
in momento hac ora que
modo est. sine filiis remane-

bit mater uestra et priuabitur affectu uestro: et propit sagittis sanguinem ur̄m inuicem effundetis. Illi aut̄ subfannantes uerba eius: exierunt in crastino ut uenirentur. Et contigit ut euaderet de retib; eorum unus ceruus. Et ascenderunt eqs et currelant ut comprehenderent ceruum. Qui cum ita stassent sagittas post ip̄m: inuicem sibi in cor dederunt. et mortui sunt iuxta uerbū quod predixerat sener.

Dixit atlas pastor: quia sanguinum monachi in temptacionib; apparēt.

Dixit iterum qui supra: quod ysidorus presbiter de sacri allocutus sit aliquando plebem fructum dicens. fratres numquid nē ad laborandum uenimus in hoc loco? Et nunc uideo q̄ hic nullus labor est. Ego ḡ collecta plebe mea uado ubi ē labor: et ibi inuenio requiē

Dixit sancta sindetice. **S**ūm monasterio cum

alijs conuersatis: non moues locum. Leteris enim animo si facias hoc. Etenim si gallina dereliquerit oua sua fota. sine pullis ea exire faciet. ita monachus uel uirgo frigescat et mortificatur in fide de loco ad locum transeundo.

Dixit iterum aliud: q̄a diabolus cum p̄stimulos paupertatis non mouet. diuicias adhibet ad seducendum. Et dum per contumelias et obprobria non preualet. laudes et gloriā adhibet. Si autem per salutem corporis et cum delectacionib; seducere non potest: per molestias que contra uotum eueniunt. animum conatur subuercere. Infirmittates enim quasdam graues experendo aduersus eum qui temptandus est adhibet: ut per eas pusillanimes faciens monachos conturbet caritatem eorum quam habent ad deum. Sed quāuis concidatur corpus et febrib;

uvalidis inflammetur. in
super etiam et si intolerabi
li tibi affligatur: siquidem
peccator es qui hec sustinet.
recordare futuri seculi penas
et eternum ignem et iudi
cialia tormenta et ita non
deficies ad ea que in presen
ti contingunt insuper et
gaude quia uisitauit deus
te. Et illud famosissimu
dictum in lingua habeto:
id est castigans castigauit
me dominus: et morti non
tradidit me. Si ferrum est
per adhibitum tibi igne:
amittes eruginem. Quod
si uultus es et hec pateris.
de magnis ad maiora pro
moueris. Durum es: sed pro
ignem prolatior eris. Sa
tus est enim tibi angelus
sathane stimulus carnis
tue. Exulta: uidens tuisi
milis factus es. Nulli enim
simile donum. accipere me
ruisti. Si febris: si rigore
frigoris castigaris: me
mor esto quod scriptura
dicit. Transsumis pig

nem et aquam. Residuum
est quod uel sequitur: me
reanur ut inducamur in
refrigerium. Obtinuisti pri
mum expecta secundum: a
gens que uirtutum sunt.
Clama uerba prophete dice
tis. Pauper et in ops et dolens
ego sum. Perfertus enim
eris per huiusmodi tribu
lationem timentati. At ei
in tribulatione dilatasti
me. In his ergo maxime
exercitibus animas nostras
probenus: ante oculos
enim habemus aduersari
um nostrum.

Dixit iterum. Si infir
mitas corporis mo
lesta nobis fuerit non co
tristemur tamquam qui
pro infirmitate et uulnere
non possumus stare ad o
randum aut psallendum
aduocem. Hec autem oia
sunt nobis propter destru
enda corporis desideria: quia
miam ieiunia et labores
propter turpes nobis dele
ctationes constituta sunt.

Signitur egritudo ista re-
 tunder: superflua de his ob-
 seruandis oratio est. Sicut
 enim magno et forti medi-
 camine egritudo: ita egru-
 tudine corporis uicia reci-
 duntur. Et hec est magna
 uirtus quando in infirmi-
 tatibz tolerantia fuerit:
 et gratiarum actio mittit
 ad deum. Si amittimus
 oculos: non feramus gra-
 uiter. Extollentie enim in-
 strumentum amissimus:
 sed interioribz oculis gra-
 tiam dei speculamur. Sur-
 di facti sumus non cogi-
 temus quia auditum ua-
 num amissimus. Manus
 nostre ex aliqua passione
 debilitate sunt: sed inte-
 riores piratas habeamus
 aduersus inimici tempta-
 tiones. Infirmitas totu
 corpus nostrum tenet: s;
 in interiori homine nostro
 sanitas crescit.

Dicit iterum que supra.
 Qui in isto seculo ali-
 qua crimina comiserunt:

etiam nolentes mittuntur
 in carcerem. Et nos pro pec-
 catis nostris redigamus
 nosmetipsos in custodiam:
 et uoluntaria mentis nre
 uindicta futuras a nobis
 penas amoueat. Si ieiunas
 non tibi inuenias occasio-
 nem dicendi quia exacer-
 batus egritudinem incur-
 risti: quoniam et qui non
 ieiunant similes egritudi-
 nes incurrunt. Inchoasti a-
liquid boni. non renocetis
 per impedimenta inimici:
 quoniam qe inimicus pa-
 ciencia tua destruitur. Et
 enim qui nauigare ceperit:
 primo pandentes uela pro-
 sperum uentum inueniunt.
 postea autem contrarius
 eis uentus occurrit. Sed
 nautae non mor propter
 incursum contrarij uenti
 aut exonerant aut deserunt
 nauem: sed paululum su-
 stinentes aut pugnantes
 aduersus procellam: iter
 rectum cursum inueniunt
 Ita ergo et nos incurreret

in contrarium spiritū crucē
pro uelo erigamus et sine
periculo seculi istius nau-
gum explicemus.

Dicitur de altate me-
morie uirgine sarra:
quod iuxta alucum flumi-
nis. lx. annos habitauerit:
et nunquam inclinata
est ut flumen ipsum in-
spiceret.

Dicit altus hypericus.
Hymni spirituales sūt
in ore tuo: et meditatio
assidua subleuet pondus
temptationum superueni-
entium tibi. Huius enī
rei exemplum manifestū
est amator sarcina alicuius
oneris pregrauatus: qui
flando et respirando oneris
et uic paulatim labo-
rem imminuit. Dicit ite-
rum qui supra. Oportet
nos aduersus temptati-
ones armari: quoniam
modis omnibus ueni-
unt. Hic enim superue-
nentibus eis prolati
apparebimus.

Dicit quidam senex.
Si uenerit homini
temptatio undiq; ei mul-
tiplicantur tribulationes:
ut pusillanimus fiat et
murmuret. Et narrauit
senex ita. Frater quidam
erat in cella: et uenit super
eum temptatio. Et si quis
eum uidebat: nec saluta-
re eum uolebat. nec in cel-
lam recipere. Et si opus
habebat pane: nemo muta-
bat ei. Et si de melle ueni-
ebat: nemo eum sicut erat
consuetudo ut reficeret in-
uitabat. Venit autem se-
mel de melle per cauma
et nec panes habuit in cella
sua: et in his omnibus gra-
tias agebat deo. Videns ā
deus patientiam eius: ab-
stulit bellum temptatio-
nis ab eo. Et ecce quidam
statim ostium eius pul-
sabat: trahens camelum
onustum pane ab egypto.
Quod cum uidisset ce-
pit flere frater ille dicens.
Domine non sum dignus

uel modice tribulari. Et cum transisset tribulatio eius: tenebant eum sancti in cellas suas et in ecclesia: et repulsabant eum. Dicit sener propterea non promouerunt quia nescimus mensuras nostras: neque patientiam habemus in opere quod cepimus: sed sine labore aliquo uolumus uirtutem possidere.

Quidam frater interrogauit senem dicens. Quid facio quia cogitatio mea non dimittit me una hora sedere in cella mea? Et dicit ei sener. Fili reuertere et sede in cella tua et labora manibus tuis et ora deum incessanter et iacta cogitatum tuum in dominum: et ne quis te seducat exire inde. Et dicebat quia erat quidam adolescens secularis habens patrem et desiderabat fieri monachus. Et dum multum supplicaret patri suo ut dimitteret eum conuerti non acquiescebat

Post modum autem rogatus a fidelibus amicis: uix acquieuit. Et egressus frater ille adolescens introuit in monasterium: et factus monachus cepit omne opus monasterii perficere perficere et ieiunare cotidie. Cepit autem et biduanas abstinere. Similiter autem semel in ebdomada reficere. Videbat eum abbas suus et mirabatur: et benedicebat dominum in abstinentia et labore ipsius. Contigit ergo post aliquod tempus: cepit frater ille supplicare abbati suo. dicens. Rogo te abba ut dimittas me: et uadam in heremum. Dicit ei abbas. Fili: noli hoc cogitare. Non posses sufferre talem laborem: et preterea temptationes diaboli et uersucas eius. Et cum contigerit tibi temptatio: non inuenies ibi qui te consoletur a perturbationibus inimici que tibi illate fuerint. Ille autem cepit amplius rogare: ut eum permitteret ab

ire. Videns autem altus
eius quia eum tenere non
poterat: facta oratione di-
misit eum. Postmodum
dicit altiti suo. Rogo te
altu: ut concedas qui oste-
dant michi iter quomodo
pergere debeam. Et ordina-
uit cum eo duos mona-
chos monasterii: et abiit
cum eo. Ambulantibus eis
per heremum una die et al-
tera defecerunt pro estu: et
proicientes se in terram ia-
cebant. Et soporati modico
somno. ecce aquila uenit:
percutiensque eosdem alis
suis recessit procul et sedit
in terram. Et euigilantes
uiderunt aquilam et di-
xerunt ei. Ecce angelus tuus
surge et sequere eum. Et sur-
gens et uale dicens fratribus:
sequatur eam. Et uenit
usque ubi stabat aquila ipsa.
Que mox surgens uolauit
usque ad unum stadium: et
iterum sedit. Similiter se-
quebatur eam frater ille. Et
iterum uolauit: et sedit

non longe. Et factum est
huc per horas tres. Postmo-
dum autem dum sequeretur
eam: diuertit ipsa aquila
in dexteram partem sequen-
tis se et non comparuit. Et
ergo ille nichilominus se-
quebatur. Et respiciens ui-
dit tres arbores palmarum
et fontem aque et spelun-
cam modicam: et dixit ecce
est locus quem michi
preparauit dominus. Et in-
gressus cepit sedere in eam.
sumens cibum dactylosum
et de fonte aquam bibens:
et fecit ibi annos sex soli-
tarius neminem uidens.
Et ecce una die uenit ad eum
diabolus in similitu-
dinem cuiusdam abbatis
senioris: habens uultum
terribilem. Videns autem
eum frater ille timuit. et
prociens in orationem
surrexit. Et dicit ei diabo-
lus. Oremus iterum frat-
er. Et surgentes dixit diabo-
lus. Quantum tempus
habes hic? Et respondit.

Habeo annos sex. Dicit ei
 demon. Ecce vicinum ha-
 bui: et non potui cognoscere
 nisi ante dies quatuor quia
 hic habitaret. Et ego non
 longe a te habeo monaste-
 rium. Et ecce anni sunt un-
 decim quo de monasterio
 non exiui nisi hodie: quo
 cognoui quod hic michi
 in vicino habitares. Et co-
 gitavi tecum dicens. Va-
 dam ad hominem dei istum
 et cum eo conferam quod
 potest esse salutis anime
 nostre. Et hec dico frater
 quia nichil proficimus
 sedentes in cellis nostris:
 quia corpus et sangui-
 nem xpisti non percipimus.
 Et times ne efficiamur ex-
 terti ab eo: si nos ab hoc mi-
 nisterio elongauerimus.
 Sed dico tibi frater. ecce hinc
 tria milia sunt monaste-
 rium: habens et presbite-
 rum. Eamus quaquam
 dominica die aut post du-
 as ebdomadas et accipia-
 mus corpus et sanguinem

xpisti: et reuertamur ad cel-
 las nostras. Placuit autem
 fratri illi. suasio diabolica. Et
 ueniente dominico die: et
 ecce diabolus uenit et dicit
 ei. Veni eamus quia hora
 est. Et exiuntes perreuerunt
 ad predictum monasterium:
 ubi presbiter erat. Et ingres-
 si in ecclesiam miserunt se
 in orationem. Et exurgens
 ab orationem frater ille:
 respiciens non inuenit qui
 adduxerat eum ibi: et dixit.
Ubi putas perrexit. Sic ad
 communem necessariam
 ambulauit: Et cum diu
 sustineret non inuenit.
 Postmodum autem exiens
 foras requirebat eum. Et
 cum non reperisset. Dixit
 ad fratres loci illius inter-
 rogans eos. Ubi est albas
 ille senex: qui tecum in
 ecclesiam ingressus est?
 Et dicunt ei. Nos neminem
 alium uidimus nisi te
 tantum. Tunc cognouit
 frater ille quia demon fu-
 isset: et dixit. Vide cum qui

arguaa diabolus me eiecit
de cella mea. Sed tamen
mihi pertinet: quia ad bo
num opus ueni. Percipio
corpus et sanguinem xpi:
et sic reuertor ad cellam meam.
Et post factas missas in ec
clesiam uolens reuerti fra
ter ille ad cellam suam re
ruit cum abbas monaste
rii dicens. Nisi refeceris no
biscum non dimittemus te
reueri. Et cum percepisset
abum: reuersus est in cellam
suam. Et ecce iterum dia
bolus uenit ad eum in si
multudinem cuiusdam
iuuenis secularis: et cepit
eum respicere a summo ca
pite usque ad pedes et dicere.
Ipe est iste: Non est hic. Et
cepit eum considerare. Et
dixit ei frater. Cur me sic
respicias? At ille ait. Puto
non me agnoscas. Tamen
post tantum tempus quo
modo me habes agnoscere?
Ego sum iuuenis tui pa
tris: filius ipsius. Quomodo
non est dictus pater tuus

sic? Et mater tua tale nomen
non habuit. Et soror tua
sic non est dedita. Et tu sic
non uocaris. Et mancipia
illa et illa sic non sunt dicit
ta. Mater tua uero et soror
ante tres annos mortue
sunt. Pater uero tuus mo
do defunctus est: et te fecit
heredem dicens. Cui habeo
dimittere substantiam meam:
nisi filio meo uiro sancto.
qui reliquit scdm et abiit
post deum. Ipsi dimitto omnia
bona mea. Modo autem
qui habet dominum et sat
ubi est dicat. ut ueniens
distribuat omnem substan
tiam: et cogat eam pro a
nima mea et sua pauperibus.
Et perreuerunt multi requi
rentes te et minime inue
nerunt. Ego autem ueni
ens ex occasione pro quo
dam negotio hic: cognou
i te. Unde non facias mo
ras sed ueni. vende omnia:
et fac secundum uolunta
tem patris tui. Respondens
frater ille dixit. Non necesse

habeo reverti ad seculum.
 Dicit ei diabolus. Si non
 veneris et derideris substā
 tia illa: in conspectu dei tu
 inde reddes rationem. Quid
 enim mali tibi dico ut ve
 nias et eroges ea pauperibus
 et egenis quomodo bonus
 dispensator: ut non ame
 ritibus et male viventibus
 attricetur. quod pauperibus
 dimissum est: dicit quid o
 nerosum est ut venias et
 facias elemosinas scdm
 voluntatem patris tui p
 anima tua: et revertaris
 in cellam tuam. Quid mi
 ta. Suadens fratrem in
 seculum deposuit. Et veni
 ens cum eo usq; ad civitatem.
 reliquit eum. Voluit autē
 frater ille ingredi in domū
 patris sui. tamquam iam
 defuncto eo: et ecce ipse pater
 eius vivus egrediebatur p
 cedens. Et videns eum nō
 cognovit: et ait ad eum.
 Tu quis es. Ille vero turbatus
 nichil poterat respon
 dere. Et cepit eum iterato

pater eius interrogare unde
 esset. Tunc confusus dixit
 ei. Ego sum filius tuus. Et
 ait ei. Ut quid reversus es.
 Erubescit ei dicere quod
 verum erat: sed dixit. kari
 tas tua fecit me reverti quia
 desiderabam te. Et remansit
 tibi. Et post aliquantum
 tempus incurrit in fornicā
 tionem: et multis suppli
 cis afflictus a patre suo mi
 felix ipse non egit penitenti
 am. sed remansit in seculo.
 Ideoq; dico fratres: quia
 monachus nunquam de
 bet quomodo vis suavis
 ab aliquo egredi cellam
 suam.

Venerunt quidam in te
 remo ad senem quen
 dam magnum et dixerunt
 ei. Quomodo contentus es.
 hic alia et sustinet laborem
 hunc. Et dixit ei senex. To
 tus labor temporis mei q̄
 hic sustineo: non est ydo
 neus comparari ad unam
 diem tormentorum q̄ pe
 catoribus in futuro seculo p̄

parantur.

Dicelut senex: quia anti-
qui non cito migrabit
de loco ad locum. nisi forte p-
trib; reb; idest si quis erat
qui contristaretur aduersus
eum et satisfaciens ei per
omnia non potuisset eum
placare aut iterum si con-
tigisset ut a plurib; lauda-
retur: aut si intemptatio-
nem fornicationis incidiss;

Frater quidam dixit
alibi arsenio. Quid
facio alibi quia affligit me
cogitatio mea dicens: qui-
a non potes ieiunare neq;
laborare ul' infirmos uisitare
quia et hoc merces est. Vi-
dens et alter senex diaboli-
ca semina esse dicit ei. Va-
de manduca bibe et dormi-
tantummodo de cella non
excas: sciens quia presenc-
rantia celle perducit mona-
chum in ordine suo. Qui
cum fecisset tres dies: cre-
diatus est. Et inueniens
paucas palmulas cidit eas:
et iterum in crastino cepit

plectam facere ex eis. Qui
cum esuriret dixit intra se.
Ecce alie pauce sunt palmu-
le: explicio eas et manduco.
Et cum per expendisset eas
iterum dixit. Dico aliquan-
tos psalmos: et iam securus
manduco. Et ita paulatim
proficiebat deo cooperante:
donec ueniret ad ordinem
suum. Et cum accepisset fi-
duciam aduersus cogitati-
ones malas: uincelut eas.

Inrogatus est senex.
quare sedens frater in
cella tedium pateretur. Et
dixit ei senex. Quia adhuc
non uidisti neq; speratam
resurrectionem neq; accen-
sa tormenta. Nam si hec ui-
didisses: et ita esset cella
tua plena uermib; ut usq;
ad collum tuum mergere-
ris in ipsis sustineres utiq;
et non excediateris.

Quendam senem roga-
bant fratres: ut quie-
sceret a graui labore. Ille a
respondit eis. Credite mi-
hi osili;: quia habraham

penitebat cum uideret magna et preclara dona dei cur non amplius fuerit in laboribus decertatur.

Pater interrogauit senem dicens. Cogitationes mee mutant et tribulor. Et ille dixit ei. Tu sede in cella tua: et cogitationes iterum ueniunt. Sicut enim si asina ligata fuerit et pulus eius dimittatur et currit huc atque illuc semper autem ad matrem suam reuertitur ubicumque illa ierit: ita erunt et cogitationes eius qui propter deum in cella sua residerit: quia et si ad modicum mutant: sed iterum reuertuntur ad eum.

Senex quidam sedebat in heremo: qui longe habebat aquam a cella sua duodecim milia. Vbi dum semel iret haurire aquam: dixit. Quid necesse est: ut hunc laborem paciar? Venio et habito circa aquam hanc et cum hoc dixisset conuersus est: et uidit quen-

dam sequentem se et numerantem uestigia sua. Interrogauit autem eum dicens. Quis es tu? Et ille dixit. Angelus domini sum et missus sum numerare uestigia tua: et dare tibi mercedem. Quod cum audisset senex: fortis animo factus est atque promptior: et adhuc longius posuit cellam suam ab aqua illa.

Dicebant patres. Si tibi contigerit temptatio in loco quo habitas. non deseras locum in tempore temptationis: quia si deserueris quocumque perierit ante te inuenies quod fugietas. Sed pocius esto donec temptatio transeat: ne discessio tua aliis scandalum faciat: et ne forte aliis qui circa locum ipsum habitant tribulationem ingerat discessio tua.

Pater quidam erat in congregatione quietus et frequenter mouebatur ad iram. Dicit ergo

in se ipso. Vado et solus ali-
cubi habito: et cum non ha-
beam cum quo dicam vel au-
diam. ero quietus et quies-
cet anime passio etc. Egredies
ergo manebat in spelunca
solus. Una autem die im-
plens sibi forisculam aqua:
posuit illam in terram. Con-
tigit autem ut subito uersa-
retur. Ille uero implens se-
cundo: et iterum uersata est.
Deinde tertio implens posu-
it eam: et rursus uersata est.
Qui commotus furore te-
nuit uasculum illud et fre-
git. In se autem reuersus.
cognouit quia ab eodem de-
mone iracundie sit illusus:
et dixit. Ego ego ecce et so-
lus sum: et uicit me. Reui-
tar ergo in congregatione
quia ubique laboris et pa-
entis opus est: et maxime
adiutorii dei. Et surgens
reuersus est in locum suum.

Pater interrogauit se-
nem dicens. Quid fa-
cio pater quia nichil exco-
monachile: sed in negligē-

tia sum quadam mandu-
cans et bibens et dormiens:
et insuper cogitationibus
turpibus et multa perturbati-
one sum: transiens ab ope
inopis et a cogitatione ad
cogitationes. Dixit autem ei
senex. Tu sede in cella tua et
fac quod potes sine perturba-
tione. Ita est enim parum
huc quod tu modo facis: sic
quando altus antonius ma-
gna et plurima faciebat in-
heremo. Credo enim in deo:
quia quicumque sedet in cel-
la propter nomen eius et
custodit conscientiam suam:
inueniatur et ipse in anto-
nii loco.

Interrogatus est senex quomodo oporteat uigilan-
tem monachum non scan-
dalizari: quando uidet ali-
quos ad seculum reuertentes.
Et respondit. Intueri de-
bet monachus canes qui
ueniuntur lepores: et sicut
unus ex eis uidens leporem
insequitur. ceteri autem
tantummodo canem uide-

tes currentem aliquandiu cum
 ipso currunt: postea uero larantes
 post se reuertuntur solus
 autem ille qui uidet leporem
 sequitur donec comprehen-
 dat nec impeditur ab inten-
 tione cursus sui per illos qui
 post se reuertuntur: sed nec
 de precipitiis nec de siluis.
 nec de uepibus cogitans sed
 in spinis aliquociens incur-
 tens caditur et pungitur
 et non quiescit donec comp-
 hendat: ita et monachus uel
 qui dominum christum quae
 cruci indefinenter intendit
 et que occurrunt scandala
 omnia praeteriens non ces-
 sat donec ad crucifixum per-
 ueniat.

Dicit sener. Sicut arbor
 fructificare non potest
 si sepius transferatur: sic
 nec monachus frequenter
 migrans fructificare potest.

Frater quidam dum solli-
 citaretur a cogitationi-
 bus propriis ut exiret de mo-
 nasterio: indicabat hoc ipse
 abbat. Ille autem dixit ei. *M*

de et sede. et da parieti celle tue
 impignore corpus tuum: et
 non creas inde cogitationem
 autem tuam dimitte. Cogi-
 tato quo uult: tantum ne
 eicias de cella tua corpus tu-
 um.

Dicit sener. Cella mona-
 chi: est caminus ille in
 babilonis: ubi tres pueri dei
 filium inuenierunt. Sed et
 columna nubis est: ex qua
 deus locutus est moysi.

Fratr quidam nouem annis man-
 sit impugnat a cogi-
 tationibus suis ut exiret de
 congregatione fratrum et
 cotidie tollebat pelliculam
 suam in qua iacere solitus
 erat: ut exiret. Et quando fie-
 bat uesper: dicebat in seipso.
 Crastina hinc discedo. Et ma-
 ne dicebat in cogitatione su-
 a. Exorquetamur nobis hic
 stare et hodie: propter domi-
 num. Qui cum impleisset
 nouem annos de die in die
 ita faciens: abstulit domi-
 nus ab eo omnem tempta-
 tionem eius.

Pater quidam incidit
temptationem: et tri-
bulando perdidit regulam
monachalem. Et cum iterum
uellet obseruante regula-
ris sibi dare principia: attri-
bulatione impediebatur.
Et dicebat in seipso. Quan-
do habeo me ita inuenire si-
cut aliquando eram: Et
deficiens animo non pre-
ualebat uel inchoare mo-
nachi opus. Veniens autem
ad quendam senem nar-
rauit ei que agebantur
circa ipsum. Senex autem
audiens ea de quibus affli-
gebatur: adhibuit ei tale
exemplum. Homo quidam
habuit possessionem: et
de negligentia eius in-
sentibus redacta est et reple-
ta est tribulis et spinis.
Visum est autem ei postea
ut excoleret eam: et dixit
filio suo. Vade et purga
agrum possessionis illius.
Et ueniens filius eius ut
purgaret: cum resperisset
uidit multitudinem tribu-

lorum et spinarum incre-
uisse ei. Et deficiens animo:
dixit ad seipsum. Quando
habeo hec omnia eradica-
re et purgare: Et proiciens
se in terram cepit dormire.
Hec autem fecit multis die-
bus. Post hec uenit pater eius
uidere quod fecerat: et in-
uenit eum nichil operatum.
Et dixit ei. Quare usque mihi
nichil fecisti? Et dixit iuue-
nis ille patri suo. Non ut
uenelium operari pater:
cum uidissem multitudi-
nem hanc tribulorum et
spinarum reuocabar ab
assumptione laboris et
tribulatione: et proieci
bam me in terram et dor-
miebam. Tunc dixit ei. Pa-
ter suus. Fili ad mensuram
latitudinis quam iaces
in terram occupas per dies
singulos operare: et ita
paulatim proficiet opus
tuum et tu pusillanimitas
non efficiaris. Quod cum
audisset iuuenis fecit sic:
et in paruum temporis per-

gata est & exulta possessio.
 Et tu ita frater paulatim
 operare: et non deficies: et
 deus per gratiam suam
 restituet te iterum in priori
 ordine tuo. **H**ic audito fi-
 ille abiit et cum omni pa-
 tencia sedens faciebat sic
 edoctus fuerat a sene: et
 sic inueniens requiem p-
 mouebatur per dominum
 christum.

Senex quidam erat:
 qui frequenter egro-
 tabat. Contigit autem
 cum uno anno non egro-
 tare. Qui affligebatur g-
 miter: et plorabat dicens.
 Dereliquit me dominus
 et non uisitauit me.

Dixit senex: quia frat-
 Aliquando stimula-
 batur cotidie a cogitatio-
 nibus suis per annos nouem:
 ita ut metu ipso de salute
 sua desperaret. Et aduidi-
 cauit semetipsum dicens.
 Perdidit animam meam.
 Et iam quia per uada
 ad seculum. Qui cum abi-

ret: uenit ei uox in uia di-
 cens. Temptationes quas
 in nouem annos sustinui-
 sti: corone tue erant. **R**e-
 uertere ergo in locum tuum:
 et subleuato te a cogitatio-
 nibus malis. **U**nde agnoscat:
 quia non est bonum despe-
 rare se aliquem pro his qui
 in cogitatione ueniunt.
Hec enim cogitationes ma-
 gis coronam nobis pro-
 uident: si bene eas exege-
 rimus.

Senex quidam erat i-
 theludi sedens in spe-
 lunca et habuit quendam
 discipulum probatum. Co-
 sueudo autem erat ut se-
 nex uespere deceret discipu-
 lum: et commoueret eum
 que erant uite profutura.
 Et post ammonitionem
 faciebat orationem et
 dimittebat eum dormire.
 Contigit autem laicos
 quosdam religiosos faci-
 entes multam abstinen-
 tiam sero uenire ad eum.
 Et cum consolatus eos

141
fuisse discesserunt. Post quo-
rum discessum sedit iterum
senex post mentas secundū
consuetudinem ammonēs
illum fratrem: et instruens
eum. Et cum loqueretur gra-
uabatur sompno. Frater autē
sustinet donet excitaretur
senex: et faceret ei iuxta con-
suetudinem orationem.
Cum ergo non euigilante
senex diu sederet discipulus:
compulsus est cogitationū
suarum molestia tēdere et
dormire. Qui extorquens sē
restitit cogitationi: et rese-
dit. Iterum autem compel-
lebat a somno: et n̄ abiit.
Similiter autem factum ē
usq; septies: et restitit aīo
suo. Post hec iam media no-
cte transacta euigilauit se-
nex. et inuenit eum assiden-
tem sibi et dicit ei. Usq; mo-
do non discessisti? Et ille ait.
Non quia me non dimise-
ras pater. Et senex dicit que-
re me non excitasti? Et ille re-
dit. Non te presumpsi pulsa-
re me ne te contribularem.

Surgens autem ceperunt fa-
cere matutinos. Et post ma-
tutinorū finem: dimisit se-
nex discipulum. Qui cum
sederet solus factus est in
excessum mentis. Et ecce qui-
dam ostendebat ei locum glo-
riolum et sedem in co: et sup
sedem septem coronas. Inter-
rogabat autem illum qui
hec ostendebat ei dicens. Cui
sunt hec? Et ille dixit discipuli-
tati. Et locum quidem et sedē
pro conseruatione sua dona-
uit ei deus: has uero septē
coronas nocte ista promittit.
Hec audiens senex miratus
est: et tremefactus uocauit
discipulum et dicit ei. Dic
michi quid feceris nocte hac.
Et ille dixit. Ignosce michi
pater: quia nichil feci. Senex
autem existimans quia hu-
miliando se non confiteret:
dixit ei. Crede non quiesco: n̄
dixeris michi quid fecisti. ul'
quid cogitasti nocte hac. Fra-
ter autem nichil sibi consci-
quid egisset: non inuenie-
bat quid diceret. Et dicebat

seni. Ignosce michi pater ni-
 chil feci: nisi tantum hec qd
 compulsus sum septies mo-
 tu cogitationum mearum:
 ut discederem et dormirem
 septies. Sed quia ate dimul-
 sus secundum consuetudi-
 nem non fueram: non recel-
 si. Audiens hec senex statim
 intellexit quia quociens re-
 stitit cogitationi sue: toties
 coronabatur a deo. Et fratri
 quidem nichil horum dixit
 causa utilitatis eius: sed a-
 liis narrauit hec spiritualib;
 patrib; ut discamus quia et
 pro paruis cogitationibus
 deus nobis coronam tribuit.
 Bonum ergo est ut error qd
 at sibi ipi homo in omnire
 propter dominum. Et enim
 sicut scriptum est regnum
 celorum uim patitur: et uio-
 lenti diripiunt illud.

Egrotauit aliquando se-
 nex quidam: qui solita-
 rius habitabat. Et quia no-
 habebat qui ei seruiret: surge-
 bat et quodcumq; inuenisset
 in cellam suam manduca-

bat. Et cum per aliquot dies
 ita fieret: nemo ueniret
 ad uisitationem eius. Trans-
 actis autem triginta dieb;
 et nullo ueniente ad eum:
 misit dominus angelum suum
 qui ministraret ei. Et cu sic
 fieret per septem dies: recor-
 dati sunt patres et dixerunt
 adinuicem. Eamus et uidea-
 mus ne forte infirmetur ille
 senex. Cum ergo uenissent et
 pulsassent: discessit angelus
 ab eo. Senex autem de intro-
 clamauit. Discedite hinc fratres.
 Illi autem leuantes a cardi-
 ne ostium: intrauerunt. Et
 interregauerunt eum qua-
 re clamauerit. Et ille dixit:
 quia triginta dies habui la-
 borans in infirmitate: et ne-
 mo me uisitauit. Et ecce iam
 dies septem sunt ex quo do-
 minus angelum misit ut
 ministraret michi. Qui cu
 uenissetis: recessit a me. Et
 hec dicens dormiuit in pace.
 Fratres autem mirati sunt:
 et glorificauerunt deum di-
 centes: quia non derelinquit

Dñs sperantes in se.

Dixit quidam senex. Si te occupauerit infirmitas corporis noli pusillanimus fieri: quia si te dominus deus uult corpore debilem fieri quis es qui moleste suscipias? Nonne ipse pro te cogitat de omnibus? Num quid sine ipso uiuis? Patienter ergo fer: et roga cum ut donet tibi que expediunt. Hec est ut quod uoluntas eius est facias: et sede cum patientia manducans quod habet in caritate

Narrauit quidam pater dicens: quia cum esse in oratorio uenerunt ibi pauperes in uespere saltati: ut acciperent agapem. Et dormientibus eis. erat ibi quidam habens tantummodo matam: cuius medietatem sibi subter mittebat et medietate cooperiebat. Erat enim ibi ualidum frigus. Et cum exissem ad urinam: audiui eum murmurantem et gementem de frigore: et

consolabatur semetipsum dicens. Gratias ago tibi domine. Quanta sunt modo diuites incustodia qui etiam infero sedent aut pedes habent in ligno constrictos qui neque urinam suam libere faciunt: ego autem uelut imperator sum extendens pedes meos: et ubi uolo ambulo. Hec illo dicente: ego stultum audiens uerba illius. Ingressus autem narraui ea fratribus. Et audientes: multum edificati sunt.

Mater interrogauit senem quendam dicens. Si fuero in aliquo loco et nata michi fuerit tribulatio et non habuero cui me committam et iudicem illi passionem animi mei. quid facio? Dicit ei senex. Credo in deo quia ipse mittet angelum et gratiam suam: et ipse tibi est consolatio si in caritate regaueris eum. Et addidit dicens. Audiuimus enim quia insati tale aliquid factum est. Erat enim ibi qui

dam: qui sustinebat tempta-
 tiones. Et non habens fidu-
 ciam in aliquo cui confitere-
 tur: paravit a seculo melotem
 suam ut discederet. Et ecce
 nocte apparuit ei gratia do-
 mini in specie virginis: et ro-
 galit eum dicens. Nuscum
 uadas sed sede hic mecum.
 nichil enim male fit ex his
 que audisti. Qui credens uer-
 bis eius sedit: et statim sa-
 natum est cor eius. *De eo ut
 nichil per ostentationem fieri
 debeat.*

Niduit ali-
 quando
 albas an-
 tonius de
 quodam
 iuueni mo-
 nacho quia signum quoddam
 huiusmodi fecerat in uia: id
 est cum uidisset quosdam
 senes iter agentes et labo-
 rantes in ambulando: ona-
 gus iussit ut uenirent et
 portarent eos donec perueni-
 rent ad se. Illi autem senes
 indicantes huc abati anto-

nio: dixit abbas antonius.
Videtur michi monachus
 iste similis esse navi onera-
 te omnibus bonis: de qua in-
 certum est utrum peruenire
 possit ad portum. Et post ali-
 quantum temporis subito
 cepit abbas antonius flere
 et trahere sibi capillos et lu-
 gere. Quod cum uidissent
 discipuli eius: dicunt ei.
 Quid ploras abba? Et respon-
 dit senex. Magna colump-
 na ecclesie cecidit modo. Di-
 cebat autem hoc de magno
 illo iuueni. Et abiit. Veni-
 te et ambulat ad eum: et
 uidete quod factum est. Per-
 ceperunt igitur discipuli
 eius: et inuenerunt mona-
 chum illum super mattam
 sedentem: et fientem pecca-
 tum quod fecerat. Videns
 autem discipulos senis ait
 illis. Dicite seni ut obsecret
 deum decem tantum dies
 dare michi inducias: et spem
 me satisfacturum ei. Qui
 intra quinque dies mortu-
 us est.

Laudatus est quidam frater
amonachus apud althi-
tem antonium. Ille autem
cum uenisset ad eum: temp-
tauit si portaret iniuriam.
Et cum cognouisset quia nō
posset ferre: dixit ei. Similis
es domui que a facie quide-
m ornata est: de retro autem a
latronibus exoliata.

Dicunt de althite arsenio
o et de althite theodoro de
firme: quia super omnia hu-
manam gloriam odio habe-
rent. Althas ergo arsenius
non cito occurrebat alicui:
althas uero theodorus occur-
rebat quidem. sed uelut gla-
dius.

Eulogius quidam noie
discipulus fuit iohannis ar-
chiepiscopi. qui eulogius
presbiter erat et abstiniens
atque ieiunans biduanas le-
uando: aliquando etiam
usque ebdomadam traheret
ieiunium panem tantum
modo comedens et saltem:
et pro hoc laudabatur ab ho-
minibus. Qui uenit ad althi-

tem ioseph in loco qui uoca-
batur pineto: credens se ali-
quam duriorē continen-
tiam inuenire apud eum.
Et suscipiens eum senex cū
gaudio: quod habuit fecit ei
pro caritate parari. Dixerunt
autem discipuli eulogii. Nō
comedet presbiter nisi panem
et saltem. Althas autem ioseph
tacitus manducabat. Qui
cum fecissent tres dies: non
audierunt eos aut psallen-
tes aut orantes. Occulte ei
erat opus illorum: et exierit
nichil edificati. Deo autem
dispensate facta est caligo:
et errantes de uia reuersi sūt
ad senem. Et priusquam psal-
larent ostium: audierunt psal-
lentes. Et cum expectassent
diu: ut audirent postea pul-
sauerunt. Et suscepit iterum
eos senex gaudens. Huius autem
qui cum eulogio erant pro-
pter caritatem tulerunt for-
sculam: et dederunt ei ut
biberet. Erat autem aqua
permixta de mari et flumi-
ne: et non potuit bibere. Q-

cum hec in animo suo cogita-
ret: cepit rogare senem ut discer-
ret institutum eius dicens.

Quid est hec altu quia pmo
non psallebitis: sed nunc ce-
pistis postea quam nos sumus
egressi: et quia aquam bibere
uolui et inueni eam salisam.

Dicit ei senex. frater aliquis
motus est: et per errorem mi-
scuit aquam marinam. Eulo-
gius uero regalat senem: uo-
lens agnoscere ueritatem.

Dicit ei senex. Paruulus ille ca-
lit ad unum est. quod caritas
prouidet: hec autem aqua q̄
assidue fratres bibunt. Et his

uerbis docuit eum habere discre-
tionem cogitationum: et ab-
scidit ab eo humanitas mo-
uentia mentem eius. Et fcs

est communis: manducant
de cetero omnia que apposita
sunt ei. Didicit etiam ipse i
secretis operari: et dixit seni. p

caro in caritate e opus nrm.

Dixit altus senon: disci-
pulus altatis siluani.

Numquam mancas ilco
nominato. necq; sedeat cum

homine habenti magnam no-
men: necq; mittas fundame-
tum ut edifices ibi cellam a-
liquando.

Venit aliquando frater
quidam ad altate theo-
dorum defirne: et fecit tres di-

es rogans eum ut audiret ab
eo sermonem. Ille autem no
respondit ei: et egressus est tri-

stis. Dicit ergo ei discipulus
eius. Alia quare ei non elo-
cutus: et ecce egressus est tri-

stis. Et dixit ei senex. Crede mi
quia non dicebam ei sermo-
nem: quoniam negotiator
est. et alienis uerbis uult glo-

riari.

Alter frater interrogauit
ipsum altatem theodorum
dicens. Vis aliquantis die-

bus non manduco panem. Et
dixit senex. Bene facis. Nam
et ego feci sic. Et dixit ei frat.

Volu portare modicum acci
ad pistrinum: et facere inde fa-
rinam. Et dixit ei altus theo-

dorus. Jam si ad pistrinum
uadis: fac tibi panem. Et
quid opus est ista adiectio?

Alius frater interrogavit
eundem senem abbatem
theodorium: et cepit loqui. et
exquirere de rebus quas nec dum
fuerat operatus. Et dicit ei se-
nex. Adhuc tibi nec nauem
inuenisti. nec uasa tua in ea
posuisti nec nauigare cepisti.
et iam in illa ciuitate ubi di-
sponetas peruenisti. Cui ergo
prius operatus fueris rem de
qua loqueris: tunc ex ipso lo-
quere. Tunc dicit altus cassianus
quia uenit frater quidam ad
abbatem serapionem: et hor-
tatur eum senex ut secundum
morem orationem faceret. Ille
autem dicens se peccatorem
esse: et ipsius monachi habi-
tu indignum non acquiesce-
bat. Voluit etiam pedes eius
lauare: et hisdem iterum uer-
bis usus nullatenus acquie-
uit. Fecit autem illum gusta-
re: et cepit senex in karitate
monere eum dicens. Fili si-
uis proficere: permanc in cel-
la tua: et attende tibi ipse et o-
pera manuum tuarum. Non
enim tibi tantum procedere

expedit: quantum sedere. Ille
autem hec audiens ita exacer-
batus est et uultum mutauit
ut nec latere posset senem. Di-
xit ergo ei altus serapion. Ne-
que modo dicebas peccator sum
et accusasti te ipsum tamquam
indignum iam uiuere: et qua-
te cum caritate commouit.
ita exacerbari debuisti. Si enim
uis reuera humilis esse que
tibi ab alio imponuntur di-
scere portare uiriliter: et non
odio uictu effundere tibi ipsum.
Hec autem audiens frater pe-
nitentiam gessit coram senex
et multum proficiens discessit.

Auduuit aliquando in
der prouincie de abbate
moysse: et perierit in scitu. ut in-
deret eum. Et nuntiauerunt
quidem seni de aduentu eius:
et surrexit ut fugeret in palu-
de: et occurrit ei ille in der cum
suis et interrogauit eum dicens.
Dic nobis senex ubi est cella
abbatis moysi. Et dicit eis ad-
uital eum inquirere. Homo
fatiuus est: et hereticus. Et ue-
niens uider ad ecclesiam: dixit

clericis. Ego audiens de altate moysse: ueni ut uiderem eum. Et ecce occurrit nobis senex pergens in egypto: et interrogauimus eum ubi esset cella altatis moysi: et dixit nobis. Quid eum queritis? Fatuus est et hereticus. Audientes autem clerici consternati sunt dicentes. Qualis erat senex ille: qui hec de sancto homine locutus est ad uos? Et illi dixerunt. Senex uetustissima uestimenta utens: longus et niger. Et illi dixerunt. Ipse est altas moyses. Et quia noluit uideri a uob: idcirco hec uobis ipse de se dixit. Et multum edificatus uider discer-

lit. Interrogauit altatem matrem dicens. Si abiero manere in loco aliquo quomodo uis ut agam ibi? Dicit ei senex. Si habitaueris in loco ne uelis tibi illic nomen facere de aliqua re dicendo aut non manduco iconuentum fratrum. aut non manduco hec uel illud. Hec enim no-

men uanum tibi faciunt. sed postea importunitatem patieris: quoniam homines ubi hec audierunt ibi currunt.

Ablas nisteron maior ambulabat in heremo cum aliquo fratre: et uidentes draconem fugerunt. Dicit ei frater. Et tu timeas pater? Respondit senex. Non timeo fili: sed expedit quia draconem uidens fugi quoniam habui effugere spiritum uane glorie.

Noluit aliquando uideri in uicinia altatem pastorem: et non acquiescebat senex. Iudeus autem tenuit filium sororis eius uelud malefactorem et redegit eum in carcerem dicens. Si uenerit senex et rogauerit pro eo: dimittam eum. Et uenit mater pueri ad fratrem suum altatem pastorem: et cepit plorare ad ostium eius. Ille autem omnino non dabat ei responsum. Illa compulsa dolore increpabat eum dicens. Et si uiscera ferrea habes et nulla te compassio mo-

uet: flectet te saltem misera-
tio sanguinis tui. Ille uero
mandauit ei. Pastor filios nō
generauit et ideo non dolet.
Et ita discessit. Audiens autē
hec uider: misit dicens. Vel uer-
bo uibeat: et ego cum dimitto.
Senex autem remandauit ei
dicens. Et anima causam se-
cundum legem: et si dignus
est morte moriatur. Si autē
nō est: fac quomodo uis.

Dixit iterum abbas pastor.
Dicit cor tuum seruari:
qui docet alios lingua tua.
Dixit iterum quia homines
ad loquendum perfecti uidentur
uolunt: et in operando id quod
loquuntur minores sunt.

Venit aliquando abbas
Adelfius qui fuit ep̄s in
lopolcos ad abbatem fisorū in
monte. Et cum discessurus
erat: fecit eos gustare amane.
Erat enim ieiunium. Et cum
ponerent mensam: ecce fr̄s
pulsauerunt. Dixit autem se-
nex discipulo suo. Da eis mo-
dicas pulces quia de labore
sunt. Et dicit ei abbas adel-

fius. Dimitte intercom: ne dicat
quia abbas fisorū amane co-
medit. Et intendit cum senex.
Et dicit fratri. Vade tu: et da eis.
Cum ergo uidissent pulces di-
recunt. Ne peregrinos aliquis
habetis: et senex uobiscum co-
medit. Et dixit frater. Etiam.
Ceperunt igitur conturbati et
dicere. Ignoscat uobis deus.
quia senem permisistis ista ho-
ra manducare. Aut nescitis quod
plurimos dies laboraturus
est: Audiens hec episcopus ce-
pit coram senex penitentiam
agere dicens. Ignosce michi
abba quia ego quidem huma-
num aliquid cogitavi. tu autē
quod dei est fecisti. Et dicit ei
abbas fisorū. Nisi deus glori-
ficauerit hominem: gloria homi-
numquam stat.

Interrogauit abbas ammo-
nas de loco qui dicitur rar-
chi: abbatem fisorū dicens. Quā-
do lego scripturas uult cogita-
tio mea ornare sermonem: ut
paratus sum ad interrogata
respondere. Et dicit ei senex. Nō
est opus sed magis depurata

te mentis provide tibi securita-
tem et dicendi sermonem.

Venit aliquando uider pro-
uincie uidere abbatem si-
monem: et ille tulit lorum q-
tingebatur et ascendit in arbo-
rem palmie ut purgaret eam.
Illi autem uenientes dixerunt
ei. Vbi est senex qui hic in soli-
tudine morabatur. Et ille res-
pondit. Non est hic solitarius ali-
quis. Et hoc cum dixisset. disces-
sit uider.

Alia iterum uice alter ui-
der uenit uidere eum. Et
precedentes clerici dixerunt ei.
Abbas paratus esto quia uider
audiuit de te: et uenit ut bene-
dicatur a te. Et ille dixit. Etiam
ego preparo me. Et cooperi-
ens se sacco suo et tollens
in manu sua panem et caseum:
sedit in ingressu cellule sue et
cepit manducare. Venit ergo
uider cum officio suo: et uide-
tes eum spreuerunt dicentes.
Hic est monachus solitarius
de quo talia audichimus. Et
statim discesserunt: et reuersi
sunt ad se.

Dixit sancta synodus. Sic
thesaurus manifestus.
cito expenditur: sic et uirtus
quelibet cum innotuerit uel
publicata fuerit: extermina-
bitur. Sicut enim cera soluitur
a facie ignis: ita et anima lau-
dibus inanitur. et amittit uir-
tutum rigorem.

Dixit iterum. Sicut impossi-
bile est uno eodemq; tem-
pore et herbum esse et semine ita
impossibile est ut secularem
gloriam habentes: celestem
faciant fructum.

Aliquando in cellis festi-
uitate celebrata: edebat
fratres in ecclesia. Erat autem
ibi frater quidam: qui dicit
ministranti. Ego non man-
duco coctum aliquid sed sa-
lem et uocauit ministrum alium
fratrem coram multitudinis
dicens. Ille frater non come-
dit coctum affer ei sal. Surre-
xit autem quidam senum et
dixit ei. Expedierat tibi ho-
die in cella tua comedere car-
nes: quod audiuit hanc uocem coram
tantis fratribus.

Frater quidam abstinens
acibus et non mandu-
cans panem: uenit ad quen-
dam senem. Oportune autē
illuc etiam alii superuenerāt
peregrini: et fecit senex modi-
cum pulmentum pp̄ eos. Et
cum sedissent manducare: fe-
lluc abstinens posuit sibi sali-
tace infusum et manducabat.
Et cum surrexissent a mensa:
tulit cum senex secreta et dixit
ei. Frater si uenis ad aliquē:
non ostendas illuc conuersa-
tionem tuam. Si autem cō-
uersationem tuam tenere
uis: sede in cella tua et nus-
quam exeat. Ille autem acci-
escens uerbis senis: factus ē
communis uite in id qđ cū
fr̄ib; inuenisset.

Dixit senex. Humana pro-
uidencia omnē pingue
dominē hoīs amputat: et reli-
quid cum siccum.

Dixit senex. Aut fugiens
fuge homines: aut uiri-
dens mundum et homines q̄
in mundo sunt: stultum te
metipsum i plurib; facito.

*De eo quod non oporteat iudi-
care quemquam.*

Contigit aliquan-
do fratri i congre-
gatione abbat̄
hebe temptatio
et expulsus inde: abiit in mo-
tem ad abbatem antonium.
Et cum mansisset aliquan-
to tempore apud eum: remi-
sit eum ad congregationem
unde exierat. Illi autem iuden-
tes eum iterum expulerunt.
Qui similiter petiit ad ab-
batem antonium dicens. No-
luerit me suscipere pater. Misit
ergo senex ad eos dicens. Na-
uis naufragium pertulit in
pelago: et perdidit onus qđ
portabat: et cum labore ua-
tua nauis perducta est ad
terram. Vos ergo liberatam
nauem. iterum in terrā nul-
tis submergere. Illi autem
cognoscentes quia eū abbas
antonius remisisset: statim
susceperunt eum.

Quidam frater peccauit
erat: et iussit eum pres-
biter exire de ecclesia. Surrexit

autem altus basarion: et exiit cum eo dicens. Et ego peccator sum.

Venit altus isac de thebai de in congregationem fratrum: et uidit quendam de fratribz culpabilem et ad iudicauit eum. Cum autem euisset ad heremum: uenit angelus domini. et stetit ante ostium celle eius dicens. Non te dimitto intrare. Ille autem rogabat dicens. Que est causa? Et respondit angelus domini et dixit. Deus me misit ut dicerem tibi. Vbi iubes ut mittam illum fratrem culpabilem quem ad iudicasti? Et statim altus isac penitentiam egit dicens. Peccatum: ignosce michi. Et dixit angelus. Surge: ignoscat tibi deus: sed custodi de cetero ne ab iudices quemquam priusquam deus ab iudicet eum.

Frater aliquando insati inuentus est culpabilis. et fecerunt seniores conuentum et miserunt ad altate

moysen ut ueniret. Ille autem uenire noluit. **V**isit autem ad eum presbiter dicens. Veni: quia plebs fratrum te expectat. Et ille surgens uenit. Tollens autem secum sportam uetustissimam. impleuit eam harena et portauit. Illi uero exierunt obuiam ei dicientes. Quid est hoc pat? Dixit autem eis sener. Peccata mea sunt post me currentia et non uideo ea: et ueni ego hodie aliena iudicare peccata. Illi autem audientes nichil locuti sunt fratri: sed ignouerunt ei.

Interrogauit altus ioseph altatem pastorem dicens. Dic michi quomodo monachus fiam. Et dixit ei sener. Si uis requiem inuenire et in hoc seculo et in futuro. in omni causa dic quis sum ego et ne iudices quemquam.

Frater quidam interrogauit eum iterum dicens. Si uidero culpam fratris mei bonum ne celare eum? Dicit ei sener. Quacumque ho

ra tegimus peccatum fratris
nostri: teget etiam deus no-
strum. Et quacumque hora
prodiderimus culpas fratris:
et deus nostras similiter p[ro]det.

Offendit aliquando frat[er]
in congregatione. Frat[er]
autem in ip[s]is locis quidam
solitarius: qui iam longo
tempore foris non exibat. Ve-
nit autem abbas de congrega-
tione illa ad eum: et in-
dicavit ei de fratre illo qui
offenderat. Et ille dixit. Expul-
sit eum. Expulsus autem
frater de congregatione: in-
sit se in fossatu et fleuit ibi.

Contigit autem ut alii fra-
tres cunctes ad abbatem pa-
storem. audirent eum in fos-
satu plorantem. Qui descen-
dentes ad eum inveniunt
eum in magno dolore con-
stitutum. Et rogaverunt eum
ut iret ad senem illum soli-
tarium: et non acquievit di-
cens. In hoc loco morar ego.
Venientes autem fratres ad
abbatem pastorem: narra-
verunt ei de eo. Et rogavit

eos ut irent ad eum dicentes.
Abbas pastor vocat te ad se.

Quod cum ei dixissent: per-
rexit ad eum. Et videns eum
senex afflictum: surrexit et
osculatus est eum. Et ad gau-
dens ei: rogavit ut sumeret ci-
bum. Misit autem abbas pa-
stor unum de fratribus ad illum
solitarium dicens. Audient
de te multi anni sunt ex quo
te desidero videre: sed propi-
gricia nostra amborum non
potuimus nos invicem vi-
dere. Modo autem dico volen-
te et occasione accepta fati-

Occasione accepta fati-
ga te usque hic ut nos videre
possimus. Erat enim non
egrediens de cella sua. Quod
cum audisset dicebat. Nisi
deus inspirasset seni illi de
me: non misisset ad me. Et
surgens: venit ad eum. Et
salutantes se invicem cum
gaudio sederunt. Dixit autem
ei abbas pastor. Duo homines
erant in loco isto: et ambo
habebant mortuos suos. Re-
liquid autem unus mortuum
suum: et abiit plorare illum.

alterius. Audiens autem her
sener: compunctus est in ser
mone eius: et recordatus e
quod fecerat et dixit. Pastor
sursum in celo: ego autem
deorsum in terra.

Frater quidam interro
gavit abbatem pastore
dicens. Quid facio quia pu
sillaninus fio dum sedeo?
Dicit ei sener. Nullum sper
nas neque condempnes nul
li obloquaris: et deus pre
stabit quietem: et erit sessio
tua sine perturbacione.

Factus est aliquando co
uentus in sacri: et loque
bantur patres de quodam fr
culpabili. Abbas autem prior:
tacebat. Postea autem surgens
egressus est: et tollens saccu
implevit eum harena et por
tauit illum in humeris suis.
Et mittens in portella mo
dica de eadem harena: porta
uit etiam ipsam ante se. Inter
rogatus autem a patribus
quid hoc esset: respondit. Sac
cus iste qui multum harena
habet peccata sunt qm

multa sunt et posui ea sup
dorsum: ne doleam pro ipsis
et plorem. Ista autem hare
na modica peccata sunt isti
fratris et sunt ante faciem
meam: et in ipsis exerceor
iudicans fratrem. Et hec q
dem non oportet ita fieri: s
mea magis peccata ante
me esse et de ipsis cogitare
et rogare deum ut ignoscat
mihi. Audiens autem
patres dixerunt. Vere: hec est
uia salutis.

Dixit sener. Non iudices
fornicatorem si castus
es tu: quoniam similiter
legem preuaricaris. Et em
qui dicit non fornicetis: di
xit et non iudices.

Ad quendam solitariu
uenit presbiter cuius
dam basilice: ut consecra
ret ei et oblationem ad co
municandum. Veniens at
quidam ad illum solitariu:
accusauit apud eum eunde
presbiterum. Qui cum ex co
suetudine iterum uenisset
ad eum ut consecraret obla

tionem: scandalizatus ille
solitarius non aperuit ei. p̄
biter autem hoc uiso: disces-
sit. Et ecce uox facta est ad
solitarium dicens. Tulcrit
sibi homines iudicium meū.
Et factus est uelut in excessu
mentis: et uidebat q̄i puteū
aurū: et situlā aurā et funē
aureum et aq̄ bonā ualde.
Uidebat ā et quēdā leprosum
haurientem et refundentē ī
uase. Et cupiebat bibere et
non uidebat: propter quod
leprosus esset ille qui hauri-
ebat. Et ecce iterum uox ad
eum dicens. Cur non bibis
ex aqua hac: quam causā
habet qui implet. Implet
enim solummodo: et effū-
dit in uase. In se autem reu-
sus solitarius et considerā-
uit uirtutem uisionis: uocauit
presbiterum et fecit cum si-
cut et prius sanctificare s̄
oblationem.

Uerunt duo fratres
magne uite ī congre-
gatione: et meruerunt sin-
guli uidere gratiam dei in

alterutrum. Factum est autē
ut aliquando unus ex eis
egrederetur in seeta feria cū
congregationem: et uideret
quendam mane manducā-
tem. Dixit autem ei. Hac ho-
ra manducas in seeta feria.
Die autem sequenti: facta
est celebratio missarum se-
cundum consuetudinem.
Intuens uero frater eius ui-
dit gratiam que ei data fu-
erat discessisse ab eo: et con-
tristatus est. Qui cum ue-
nissent in cellam: dicit ei. Quid
fecisti frater: quia nō uidi
sicut pridem gratiam dei tui.
Ille autem respondens dixit.
Ego neq̄ in actu neq̄ in co-
gitationib; conscius michi
sum alicuius mali. Dicit ei
frater eius. Nec sermonem
aliquem odiosum locutus
es. Et recordatus dixit. Eūā.
Hesternā die uidi quendam
mane comedentem: et dixit
ei. Hac hora manducas in
seeta feria: hoc est peccatum
meum. Sed labora mecum
duas ebdomadas: et rogem

deum ut michi indulgeat. Et fecerunt ita. Et post duas ebdomadas: uidit frater gram dei iterum uenientem super fratrem suum et consolati sunt: deo qui solus bonus e gratias referentes. **Incipit de discretione.**

Dixit abbas antonius: quia sunt quidam contententes corpora sua in abstinentia: et quia non habuerunt discretionem longe facti sunt a deo.

Fratres quidam uenerunt ad abbatem antonium: ut nunciarent ei fantasias quas uidebant: et cognoscerent ab eo utrum uere essent an a demonibus illuderentur. habebant autem asinum secum: et mortuus est eis in uia. Cum ergo uenissent ad senem: preuenit eos dicens. Quomodo mortuus est ille asinus in uia? Dicunt ei. Unde scis pater? Et ille dicit. Demones michi dixerunt. Dicunt ei. Et nos propterea uenimus interrogare te: quia uidimus

fantasias et plerumque sunt in ueritate: ne forte erremus. Et satisfecit eis senex super exemplo de asino: quia ademonibus sunt ista. Superuenit autem quidam uenationem faciens in silua agrestium animalium: et uidit abbatem antonium gaudentem cum fratribus et displicenti. Volens autem ei senex ostendere quia oporteret aliquando condescendere fratribus: dixit ei. Pone sagittam in arcu tuo et trahere. Et fecit sic. Et dixit ei iterum. Trahe. Et traxit. Et rursus dixit ei. Trahe adhuc. Et traxit. Dicit ei uenator. Si supra mensuram traxero: frangitur archus. Dicit ei abbas antonius. Ita est et in opere dei. Si plus animus tendimus fratres cito deficiunt. Expediit ergo una et una hora relaxare rigorem eorum. Rex audiens uenator compunctus est et multum proficiens in sermone senis discessit. Et fratres confirmati reuersi sunt ad locum suum.

Frater quidam dicit abba
ti antonio. Ora pro me.
Et respondit ei senex. Nec ego
tui misereor nec deus: nisi p
te ipso sollicitus fueris et p
pseris a deo.

Dixit iterum abbas anto
nius: quia non permit
tit deus bella excitari in gene
ratione hac: quoniam scit q
infirmi sunt et portare non
possunt.

Dixit aliquando abbas e
uagrius abbati arsenio.
Quomodo nos ex tanta eru
ditione et scientia nullas vir
tutes habemus: hi autem ru
stici in egypto conuersantel
tantas virtutes possident: kn
dit ei abbas arsenius. Nos
quia mundane eruditionis
disciplinis intenti sumus
nichil habemus: hi autem
rustici egypti ex propriis
laborib; acquisierunt virtutes.

Dicebat beate memorie ab
bas arsenius. Peregrin
monachus in aliena prou
cia habitans nullis reb; se
medium faciat: et quietus

erit.

Interrogauit abbas marci
abbatem arsenium dicens.
Bonum est non habere aliquam
in cella consolationem. Vidi
enim quendam fratrem habē
tem paruum olus in cella: et
eradicabat eum. Et dixit ab
bas arsenius. Bonum quide
est. sed secundum exercitatio
nem hominis uniuscuiusq;
agendum est. Etenim si non
habuerit uirtutem huiusmodi
tolerare: iterum plantaturus
est ea.

Narrauit abbas petrus qui
fuit discipulus abbatis
loth dicens. Eram aliquando
in cella abbatis agatonis: et
uenit frater quidam ad eum
dicens. Volo habitare cū frīb;
sed dic michi quomodo habitē
cum eis. Dicit ei senex. Sicut
in die prima quando ingrede
ris ad eos ita custodi peregrin
ationem tuam in omnib;
dieb; uite tue nec assumes fi
duciam. Dicit ei abbas mach
rius. Quid enim facit fiducia?
Dicit ei senex. Sic est sicut estus

grandis: qui quando exarsit
 omnes fugiunt a facie eius
 qui etiam arborum fru-
 ctus corrumpit. Dixit abbas
 macharius. Sic mala est fi-
 ducia. Respondit abbas aga-
 thon. Non est peior altera pas-
 sio quam fiducia. Genitrix
 est enim omnium passionum.
 Conuenit ergo operatio mo-
 nacho non sumere fiduciam
 licet si solus in cella sit.

Dixit abbas daniel: quia
 cum morturus esset ab-
 bas arsenius delegauit nobis
 dicens. Videte ne uelitis pro
 me agapem: facere quonia
 si facta ego pro me ipso id in-
 uenio.

Dixerunt de abbate agatho
 ne: quia abierunt quidam
 ad eum audientes quia mag-
 ne uite et discretionis uir esset.
 Et uolentes eum probare si
 nasceretur: dicunt ei. Tu es a-
 gatho? Audiuimus de te quia
 fornicator es et superbus. Et ille
 respondit. Etiam sic est. Et di-
 xerunt ei. Tu es agatho uer-
 bolus et detractor. Et respon-

dit. Ego sum. Dicunt ei iterum.
 Tu es agatho hereticus. Et re-
 dit. Non sum hereticus. Et ro-
 gauerunt eum dicentes. Dic
 nobis cur tanta dicentibus no-
 bis iniuria tua patienter
 tuleris: hinc a simone episcopo dixi-
 m' hereticus et non sustinisti?
 Et ille respondit: et dixit eis.
 Illa prima michi ascribo: uti-
 litas enim anime mee est. Ad
 autem dixistis hereticum me
 esse: ideo non acquiesco quia
 separatio est a deo: et non opto
 separari a deo. Illi autem au-
 dietes admirati sunt discre-
 tionem eius: et edificati di-
 scesserunt.

Interrogatus est idem abbas
 agatho: quid esset maior
 labor corporis aut custodia in-
 terioris hominis. Et dixit. homo
 similis est arbori. Corpora-
 lis igitur labor uelut folia ar-
 boris: custodia autem interi-
 oris hominis fructus est. Quia
 ergo secundum quod scriptum
 est omnis arbor non faciens
 fructum bonum excidetur et
 in ignem mittetur: oportet

181
propter fructum nostrum om-
nem in nobis sollicitudinem
esse. hoc est mentis custodia.

Opus tamen habemus etiam
regumine et ornatu filiorum:
que sunt corporalis labor.

Erat autem abbas agatho
sapiens ad intelligendum
et impiger ad laborandum
et sufficiens in omnibus iue-
tus: etiam assiduus ad la-
borem manuum parvus in
cibo et uestimento.

Edem abbas agatho cum
factus fuisset conuictus
pro quadam causa iniusta:
et fuisset causa ipsa ordina-
ta: postea uenit et dicit eis.

Non bene ordinastis causam.

Illi autem dixerunt ei. Tu
quis es qui uel loquaris?

Et ille respondit. filius hominis.

Scriptum est enim. Si uer-
itatem iustitiam loquimini:
recte iudicatis filii hominum.

Dixit abbas agatho. Iracun-
dus si mortuos suscitaret: non
placet deo propter iracundiam

suam.

Venerunt aliquando tres

senes ad abbatem achillem:
et unus ex eis habebat oppuni-
onem malam. Dixit autem

ei unus de senibus. Abba fac mi-
hi unam sagena ad piscandum.

Et ille dixit. Non facio. Et al-

lius dixit ei. Fac nobis ut
habeamus memoriam tuam
in monasterio nostro. Et ille

respondit non michi uacat.

Dixit ei tertius ille qui habe-
bat opinionem malam. Con-
chi fac sagenam: ut habeam

de manibus tuis benedictionem
abba. Et ille statim respondit

ei. Ego tibi faciam. Dixerunt

autem ei secreto duo priores
quibus non acquieuerat. Quo-
modo sic quia nobis rogan-

tibus noluit facere: et huic

dixisti ego facio tibi. Respon-

dit eis senex. Vobis ideo dixi
non facio: quia nec michi ua-
cat: et non contristabimini.

Huic autem si non fecero: di-
cturus est quia de oppuni-
one mea que mala est audiuit

senex: et ideo noluit facere

sagenam. Et statim incidit

habemus funem ut sedaremus